

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21Csp/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201055
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5718201055.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: Q. P., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXXX/X, XXX XX P., o zaplatenie 751,41 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.03.2018 žalobcu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť dlh, ktorý jej vznikol zo zmluvy o pôžičke v celkovej sume 751,41 Eur spolu s príslušenstvom.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke, z ktorej si žalovaná neplnila svoje povinnosti riadne a včas, a preto jej vznikol dlh vo výške žalovanej sumy s príslušenstvom.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 16.07.2018. So zaplatením žalovanej sumy nesúhlasila. Tvrdila, že si v roku 2013 požičala sumu 900 Eur, úver splácala a preto jeho zostatok má byť vo výške 125,82 Eur. Tiež uviedla, že považuje za neprijateľné, aby z požičanej sumy 900 Eur mala zaplatiť 1 887,36 Eur.

4. Súd rozhodol vo veci samej dňa 11.10.2018 v poradí prvým rozsudkom č.k. 21Csp/46/2018-90, ktorým žalobe vyhovel v časti o zaplatenie 734,61 Eur a úroku z omeškania 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia a žalobu v časti o zaplatenie 16,80 Eur zamietol. Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe odvolania podaného žalovanou bol rozsudok súdu prvej inštancie uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/331/2018-105 zo dňa 21.05.2019 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd ustálil, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej je z dôvodu absencie povinných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy bezúročný a bez poplatkov.

5. V zmysle vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení súd prvej inštancie rozhodol dňa 19.09.2019 v poradí druhým rozsudkom č.k. 21Csp/46/2018-132 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť dlžnú istinu úveru vo výške 179,52 Eur a úrok z omeškania 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia a vo zvyšnej časti nárok žalobcu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,20 %. Na základe odvolania podaného žalovanou, v ktorom vzniesla námietku premlčania, bol rozsudok súdu prvej inštancie uznesením Krajského súdu v Žiline č.k.

5CoCsp/6/2020-145 zo dňa 31.03.2020 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci okresným súdom, ak okresný súd svoje rozhodnutie založil na tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku toho, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, teda vymedzenie, aká ich časť pripadá na istinu, na úroky a na poplatky. Poukázal v tejto súvislosti na to, že súd je povinný rozhodovať s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a v čase medzi vydaním jeho prvého zrušujúceho uznesenia dňa 21.05.2019 a rozhodovaním o odvolaní v tomto odvolacom konaní vyšiel dňa 22.02.2018 prelomový judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/146/2107 (obdobne tiež uznesenie sp.zn. 3Cdo/56/2018 z 17.04.2018 a 4Cdo/211/2017 z 23.04.2018), z ktorého vyplýva, že eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné dospieť k záveru, že v zmluvách o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne na istinu, úrok a poplatky. Odvolací súd tiež uviedol, že zotrváva na svojom názore vyslovenom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, že dohodnutá úroková sadzba v posudzovanom zmluvnom vzťahu je neprimeraná, v rozpore s dobrými mravmi, ba priam úžernícka, nakoľko viac ako 4-násobne prevyšuje úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov v čase, keď bola táto zmluva uzatvorená (11.10.2013).

6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd vec opätovne prejednal. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise, nakoľko strany sporu sa na nariadené pojednávanie dňa 06.08.2020 nedostavili. Súd sa oboznámil s vyjadreniami strán sporu produkovanými v priebehu konania ako aj rozhodnutiami vydanými v tomto konaní, ďalej so zmluvou o pôžičke, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti a predžalobnou upomienkou.

7. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel dňa 11.10.2013 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 900 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 39,32 Eur. Celkovo sa tak zaviazala uhradiť sumu 1 887,36 Eur. Vychádzajúc z predloženého prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok úveru a to konkrétne prvýkrát so splátkou splatnou dňa 20.01.2015. Keďže nezaplatila ani nasledujúce splátky žalobca dňa 27.03.2015 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy do 05.05.2015 a upozornil ju na možnosť zosplatnenia úveru, pričom uviedol, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 125,82 Eur (teda na splátkach splatných 20.01.2015, 20.02.2015 a 20.03.2015). Žalovaná dňa 04.05.2015 zaplatila 30 Eur, teda neuhradila riadne a včas celú splátku vo výške 39,32 Eur, ktorá bola splatná dňa 20.01.2015. Z uvedeného dôvodu žalobca úver dňa 19.05.2015 zosplatnil.

8. Žalobca vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou uviedol vo svojom podaní zo dňa 23.07.2020, že podľa jeho názoru nárok nie je premlčaný, nakoľko nemožno počítať premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúca pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Ďalej uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku, teda na prvú nesplatenú. Z gramatického výkladu citovaných ustanovení podľa žalobcu vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, teda ktorejkoľvek splátky, pričom žalobca ako veriteľ má právo sám určiť, pre ktorú sa tak stane, aj pre bezprostredne predchádzajúcu zosplatneniu.

9. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 54a veta prvá Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté.

12. Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

13. Podľa § 103 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvádza, že veriteľ môže právo na zosplatenie úveru uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. To znamená, že ak sa dlžník dostane do omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 20.01.2015, ako je tomu v tomto prípade, veriteľ môže úver zosplatiť, za splnenia aj ďalších zákonom predpokladaných podmienok, až po tom, ako uplynú tri mesiace od omeškania so zaplatením tejto splátky. Z uvedeného je zrejmé, že až potom, ako uplynú tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky splatnej 20.01.2015, veriteľ má právo úver zosplatiť a urobí tak práve pre túto splátku splatnú 20.01.2015 a nie pre inú splátku splatnú neskôr resp. splátku bezprostredne predchádzajúcu zosplateniu. Pre tento záver svedčí aj skutočnosť, že v čase zosplatenia (v danom prípade 19.05.2015) dlžník so splátkou splatnou bezprostredne pred zosplatením (20.04.2015) ani nemôže byť v omeškani tri mesiace, preto v takomto prípade nie sú splnené ani podmienky na zosplatenie úveru. Z uvedených dôvodov sa súd s tvrdeniami žalobcu vznesenými proti námietke premlčania nestotožnil.

15. Po vyhodnotení predložených dôkazov súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Poskytnutý úver sa stal splatným pre nesplnenie splátky, ktorá bola splatná 20.01.2015. Premlčacia doba práva na zaplatenie žalovanej sumy tak uplynula dňa 20.01.2018. Žaloba bola na súd podaná dňa 19.03.2018, preto súd toto právo žalobcovi nemohol priznať a žalobu zamietol.

16. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu, ostatnými skutočnosťami uvádzanými v priebehu konania týkajúcimi sa náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj neprijateľnosti zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy, sa súd nezaoberal, keďže pre toto rozhodnutie súdu nie sú relevantné.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Vzhľadom na to, že žalovaná mala v konaní plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).